Co nám přinášejí sedmileté cykly

Blíží se mé padesáté šesté narozeniny a vstoupím tak do nového sedmiletého cyklu. Rozdělení života do sedmiletých cyklů podle znamení zvěrokruhu se mi líbí, a když se ohlédnu zpět, tak jsem jejich poselství zatím zcela naplnila.

Podělím se s vámi o své naplňování života, i když bylo z velké částí na nevědomé úrovni. Třeba vás to bude inspirovat k další a bohatší cestě životem.
Od narození do sedmi let jsme v energii **Berana**, tedy prvního znamení Zodiaku. Osobně se na toto období moc nepamatuji, respektive nevnímám, že bych byla šťastná. Spíš to bylo období s touhou přežít. Rodiče byli stále plni strachu, nejrůznějších obav, hodně času jsem trávila se svou vzteklou nábožnou pratetou, víc jsem toho musela, než mohla, a když se mi něco nelíbilo a dala jsem to najevo, tak rodiče volali do polepšovny, zda tam pro mě nemají místo. Nic, nač bych ráda vzpomínala.
Od sedmi do čtrnácti let se nacházíme v období **Býka**, tedy orientujeme se ve hmotě, zaměřujeme se na růst osobnosti, vyhraňujeme se, objevujeme své vlohy, talenty, dovednosti, přemýšlíme, čím se v životě budeme chtít zabývat. Končíme základní školu. V tomto období jsem toho svého mnoho nenašla, protože jsem musela poslouchat takzvaně „na slovo“, jak říkával můj táta, a musela jsem se zabývat činnostmi, které se mi nelíbily, tedy hrát na piano, bavilo by mě více kreslení, musela jsem drtit matematiku, která mě nebavila, neměla jsem žádné kamarády mezi vrstevníky. Cítila jsem se osamocená. Musela jsem chodit na náboženství k tlustému a nepříjemnému faráři.
Další sedmileté období **Blíženců** nám umožňuje navazovat kontakty s novými lidmi, hledat své životní partery, dlouhodobá přátelství, zorientovat se ve své profesi, vybrat si vysokou školu. Pro mě tato doba znamenala revoltu proti životu, který mi připadal jako v jezuitském řádu. Tak ho z mého úhlu pohledu naše rodina praktikovala, a seznamovala jsem se tedy bujaře se všemi možnými lidmi a školu jsem zanedbávala. Jen taktak jsem odmaturovala, ale na vysokou školu mě vzali. S rodiči jsem o svých problémech kolem dopívání mluvit nemohla, jakékoliv osobní rozhovory byly tabu. O pocitech se nemluvilo, vlastně se často nemluvilo vůbec. Kromě všelijakého stěžování si a zoufání.
Období **Raka** od 21 do 28 let je v životě člověka symbolem zakládání rodiny, zrození potomků a usazení se doma. V té době jsem se stačila vdát i rozvést a znovu vdát. Ze sedmiletého manželství máme dva krásné dospělé muže, na něž jsem velmi hrdá. Na sebe jsem pak hrdá v tom smyslu, že ač jsem byla často zraňovaná, tak jsem tato zranění nepředávala dál, svoje děti jsem milovala a miluji je. Vždy jsem s nimi hovořila o všem otevřeně, dávala jsem jim prostor k sebevyjádření a nyní se jím velmi daří jak v osobním, tak v pracovním životě. Na to jsem opravdu pyšná, že se mi podařilo zarazit ten tok negativní energie, bolesti a zraňování, který se řítil naší rodinou ze všech směrů, mám radost, že z oběti se nestal pachatel, což se často stává. V tomto případě mě vesmír vedl velmi laskavě. Nevnímám to jako nějakou

svou velkou zásluhu, prostě se to tak stalo. Svých dětí jsem si vážila, těšila jsem se na ně, byly bezproblémové, šťastné. Je to dar Boží. Děkuji za to.

Vrchol života i kariéry

Další období **Lva**, sedmiletý cyklus od osmadvaceti do pětatřiceti let, je vrcholem pracovního a rodinného života, rozbíhá se kariéra, naplňuje se rodinný život, člověk je na pomyslném vrcholu svých sil. V té době jsem se však rozváděla, prožívala jsem dost těžké chvíle v osobním životě, ale v práci se mi dařilo, pracovala jsem jako ekonomická novinářka, práce mě bavila, podnikla jsem řadu zajímavých pracovních cest, byla to velmi různorodá činnost a bavila mě. Mnohdy jsem mohla zapojovat i svoje syny, kteří mě doprovázeli na různé firemní akce, zábavná víkendová odpoledne nebo na premiéry filmů. Byla to bohatá doba, hodně jsem cestovala, jak s dětmi, tak pracovně. Dá se říci, že jsem opravdu byla na vrcholu své pracovní kariéry.

Období **Panny**, 35-42 let, je dobou, kdy se poprvé ohlédneme za svým životem, upevníme a zpřesníme svá nastavení osobní, rodinná i pracovní. Děti jsou již větší a začínáme mít více času na sebe a zkoumání toho, zda se náš život ubírá správným směrem.

V této době mi za poměrně dramatických okolností po dlouhé psychické nemoci zemřel otec, a to mě přimělo se poprvé v životě podívat do hloubky na svůj dosavadní život. Do jaké míry jsem zmítána osudem a okolím a do jaké míry žiji svůj vlastní život. Zjistila jsem, že veškerou svou energii někomu odevzdávám, a připadá mi to tak v pořádku. A co mám já? Radost z dětí, ale jinak hlavně starosti. Tak jsem odešla z práce, která mně už nevyhovovala, protože se stala rutinou, a začala jsem pracovat pro jednu neziskovou organizaci, která pomáhá dětem. Poprvé v životě jsem si koupila na leasing nové auto. Moc jsme ho užili při našich výletech se syny. Ke konci tohoto období jsem začala vážně uvažovat o tom, že nutně potřebuji zásadní měnu v životě a budu se muset odstěhovat z domu, v němž žiji, a kde se necítím být šťastná.

Roky 42 až 49 patří znamení **Vah.** To je v životě člověka období, kdy vážně svůj život bilancuje. Blíží se padesátka a je čas na to, ohlédnout se zpět. Jsem se svým životem spokojený, je můj život vyvážený, děti pomalu budou odlétat z hnízda, jak využiji získaný čas? Muži někdy naberou takzvaně druhou mízu a odcházejí od původních rodin a zakládají rodinu novou s mladší ženou. Ženy čeká klimakterium a připravují se na případné babičkovské povinnosti. Mojí mámě bylo 48 let, když se mi narodil syn. Vypadá to, že já si na svá vnoučata počkám déle. Nicméně v období Vah mi bylo jasné, že děti dospívají a potřebuji mou péči mnohem méně. Můj tehdejší přítel byl o 18 let starší a viděla jsem u něj velké známky stárnutí, byl už v důchodu. Nějaká příznivá změna na obzoru nebyla, věděla jsem, že ji budu muset udělat sama. Už mě nebavil takzvaný mama hotel, ale synové studovali a neměli kam jít. Jediná možnost byla, že odejdu já. Když bylo synům 21 a 24 let, sbalila jsem několik věcí do osobního auta a pronajala si malou garsonku na venkově, jinak jsem dětem

vše nechala. Začala jsem nový život s několika málo věcmi v pronajatém bytě. Do života mi vstoupil muž mladší o 14 let, který mi na začátku mého nového života hodně pomohl. Moje máma mi to nikdy neodpustila, dodnes mi vyčítá, že jsem zradila rodinu, vzala dětem domov, že jsem měla zůstat v rodném domě a podobně. Hodně mě citově vydírala, ale já jsem věděla, že pokud se někam neposunu, tak nepřežiju. Dnes vidím, že to bylo skvělé rozhodnutí, synové se osamostatnili a já jsem se vymanila z neblahého vlivu mé mámy, byť vím, že to myslela dobře.
V této době jsem také objevila něco, čemu se dnes říká osobní rozvoj. Začala jsem chodit na různé semináře, rodinné konstelace, objevila jsem tantra jógu pro ženy a začala se více zaměřovat na svůj vnitřní život. Dávala jsem pozornost svému tělu a své duši. Měla jsem na to konečně čas. Velmi mi to v životě pomohlo a jsem za to vděčná. Bez toho bych možná měla deprese.
Mezi 49 a 56 rokem je období **Štíra**. Až mi běží mráz po zádech, když zpětně vidím, jak jsem do těch sedmiletých cyklů zapadla, aniž bych o nich cokoliv věděla. Náhoda? Jistě ne. Štír je obdobím hlubokého ponoření do nitra a jeho zkoumání. Je to intenzivní proces přerodu, duchovního zrání. Přesně ve 49 letech jsem se rozhodla opustit své v té době již dospělé děti a odstěhovala jsem se z našeho společného bytu v Praze na venkov. Tady jsem objevila krásu a moudrost přírody, což mě dojímá a čerpám z toho dodnes.

Změna je život

V padesáti letech jsem si vzala hypotéku a postavila si malý dřevěný dům, v němž žiji dodnes. Krom mých synů je to to nejlepší, čeho jsem v životě dosáhla. Života na krásném místě v přírodě v domě, který jsem si postavila přesně podle mých představ. A tím se také začalo mé štíří období, sáhla jsem si mnohokrát na dno svých sil, podívala se tváří v tvář svým démonům, strachům, a když už jsem měla dojem, že vím, kdo jsem a kam jdu, potkala jsem se s mužem, který má přesvědčení více či méně laskavým způsobem zcela rozbil. Po životě v páru se na konci období Štíra vydávám opět sama do **Střelce**, který je dobou „vystřelení se“ do světa poté, kdy člověk konečně najde sám sebe a rozhodne se ke sdílení nabytých zkušeností
Co jsem za svůj život pochopila a co chci zkusit jinak? Celý život jsem se o něco snažila, usilovala, toužila jsem vyhovět ostatním, aby mě přijali, měli mě rádi a úplně jsem zapomněla na sebe. Učím se sebelásce, sebehodnotě, laskavosti, lásce, jemnosti, něze, touze. Jdu z hrubohmotného světa a tmy do jemnohmotného světla. Je to cesta do neznáma, nevím, co mě tam čeká, ale nechci už jít cestou dřiny, námahy, překonávání sebe samé, upozaďování se pro druhé.
Přemýšlím o tom, že jsme se sem nenarodili, abychom trpěli, ale abychom si tu naši krásnou Zem užívali, propojovali ducha i hmotu v jejich kráse. Učím se od své zahrady, která je tak proměnlivá, a přitom každý den krásná. Nesnaží se, nechvátá nikam, prostě jenom je. Vím, že se to do dnešní uspěchané doby asi nehodí, ale já nevidím jinou možnost. Cítím se tu šťastná.
Ve věku do šedesáti let dříve lidé chodili již do důchodu a mohli si užívat to, co jim dělalo radost, aniž by se honili v nějaké práci. To dnes není možné, věk odchodu do důchodu se stále protahuje. Ještě mě čeká téměř deset let práce v plném nasazení, kdy společnost očekává, že šedesátníci budou podávat stejné výkony jako třicátníci. To není už prostě možné, a tak jdu cestou radostného bytí při plném vědomí Boží přítomnosti a hojnosti. Věřím, že si mě najde práce i vztah, které já sama hledám, aniž se musím snažit. Že už to tady je, jen to nevidím. Nebo možná nemám dost odvahy a sebelásky si to dopřát. Ale čekám a nevzdávám se. S lehkostí až lehkovážností Střelce jdu do nové Země s novými energiemi. V současné politicko-

ekonomické situaci společnosti to není ani jinak možné. Honu na zaměstnance v podobě povinných testů nebo očkování se účastnit nechci a nemohu. Těším se a děkuji.

A co mě ještě čeká?

Po období Střelce následuje **Kozoroh**, tedy věk od šedesáti tří do sedmdesáti let. Energie Kozoroha je trochu urputná, šetřivá, člověk se už možná trochu uzavírá do sebe, spoří na důchod, stává se méně pružným. Nezní to pěkně a nemusí to tak být.

Kozoroha střídá **Vodnář**, což odpovídá věku mezi 70 a 77 lety. Z mého úhlu pohledu je to tak, že člověk už nic moc neřeší, nechává věci plynout, je rád, že je zdravý a má velký nadhled. Poté je období **Ryb**, které je završením cyklu a posledním znamením zvěrokruhu. Ryby představují rekapitulaci, zvnitřnění, velkou citlivost, vhledy. Cítím, že je to již příprava na odchod z tohoto světa, na přechod do jiné dimenze bytí. Od věku 84 let se člověk znovu navrací do období **Berana**, s jistou nadsázkou se dá říci, že se vrací na začátek. Ne náhodou se říká, že staří lidé jsou často jako malé děti. Tato období nemohu posoudit, ale můžete je porovnat s tím, jak žijí vaši rodiče.

A jak to máte Vy?

Renáta Kiara Vargová